

INLEIDING

“We zijn op weg naar een mooie zomer”, begint demissionair premier Mark Rutte een persconferentie. Onze (pleeg)kinderen mogen weer naar school en zij kunnen weer genieten van de ontmoetingen met hun klasgenoten tijdens sportdagen. Het verplicht dragen van een mondkapje, waar anderhalve meter afstand gehouden kan worden, hoeft niet meer. Ook bij pleegzorg vinden veel veranderingen plaats. Sommige begeleiders nemen afscheid, coronamaatregelen worden versoepeld en medewerkers komen weer meer op kantoor werken en doen weer vaker huisbezoeken in plaats van online. Online vergaderen houden we erin en als het kan komen we samen. We kijken allemaal uit naar een mooie zonnige zomer. In deze Novajo vindt u zoals gebruikelijk weer enkele interviews. Pleegmoeder Marrit neemt u mee in haar leven. We vertellen u meer over de landelijke cijfers over pleegzorg, interessante nieuwe boeken en u kunt informatie vinden over onderzoeken vanuit de universiteiten. Wetenswaardigheden vindt u bij “wist u dat...” en we sluiten af met de zoektocht naar nieuwe aspirant pleegouders speciaal voor Peter. Wilt u geïnterviewd worden? Neem dan contact op met de redactie. Wij wensen u allen een hele fijne zomer met uw (pleeg)kind(eren)!

DRIEMAANDELIJKE UITGAVE VAN

kenter
JEUGDHULP

KENTERJEUGDHULP.NL • 088-2434343

Reageren? De redactie van Novajo bestaat uit Marlies Bons, Shirley Janzen, Kirsten van der Wal en Yolande Hijmans (eindredactie). Neem gerust contact op met één van de redactieleden via pleegzorg@kenterjeugdhulp.nl.

Pleegouders Anne en Jelmer wonen in een gezellig huis in een rustige straat in Driehuis. Anne vertelt over de keuze voor pleegzorg en over haar gezin. Ze praat ook over het verdriet dat pleegkinderen kunnen hebben over het gebrek aan contact met hun natuurlijke ouders en over wat zij en haar man het allerbelangrijkste vinden voor een kind.

Gezamenlijke beslissing

“Toen we pas samen waren, hebben mijn man en ik het wel eens over pleegzorg gehad en hoewel we vier zoons van onszelf kregen, is het idee van een pleegkind eigenlijk nooit op de achtergrond geraakt. We kregen weliswaar steeds minder ruimte in ons huis, maar we hadden nog steeds wel meer dan genoeg ruimte in ons hart. Pleegzorg is altijd een gezamenlijke beslissing geweest. Op een gegeven moment, toen onze jongste zoon een jaar of zeven was, hebben we een informatieavond van pleegzorg bij Kenter bezocht. We wisten het direct. Een pleegkind is iets voor ons! Omdat we al jongens hadden, wilden we aanvankelijk eerst ook een jongetje als pleegkind. We hadden tenslotte de kleertjes, het speelgoed en de ervaring met jongetjes. Gaandeweg werd het idee dat ons pleegkind een jongetje moest zijn minder belangrijk en toen kwam Simone.”

Contact met natuurlijke ouders zit diep geworteld

“Simone was net een jaar toen ze bij ons kwam. Ze had geen contact meer met haar eigen ouders, dus het werd al snel duidelijk dat ze lang bij ons zou blijven. Dat was anders met ons tweede pleegkind. Hij had nog wel contact met zijn natuurlijke ouders. Toen echter bleek dat onze pleegzoon vanwege de slechte omstandigheden niet meer naar huis zou gaan, hebben zijn ouders hun handen van hem afgetrokken. Hij heeft daar veel verdriet van gehad. Contact met natuurlijke ouders zit diep geworteld.

Dat vinden wij ook de lastige kant van pleegzorg. Het verdriet dat je bij je kinderen ziet als zulke dingen gebeuren. We praten daar zo veel over als onze kinderen nodig hebben. We proberen de vragen die ze hebben over hun afkomst zo goed mogelijk te beantwoorden en we ontkennen nooit dat er andere, eigen ouders zijn. Maar een kind hoeft zijn ouders niet te kennen om ze te missen. Dan kun je als pleegouder alles proberen te geven, maar het is nooit helemaal compleet... We proberen als ouders mee te gaan in het verdriet en te helpen bij de verwerking ervan. Gelukkig merken we dat een kind met een goede uitleg altijd wel weer verder kan.”

Hoe doe je dat?

“Mensen om ons heen vragen regelmatig hoe we dat doen met zoveel kinderen. Ik zeg dan altijd dat ik goed kan plannen en organiseren, zo con-

sequent mogelijk en tamelijk ordelijk ben. Ik maak bijvoorbeeld lijstjes voor iedereen, anders werkt het niet met een groot gezin. En ik laat me niet gek maken. Het is soms vermoeiend, maar nooit zwaar. Het voordeel van ons grote gezin is dat de kinderen vroeg zelfstandig zijn. Ik kan er nou eenmaal geen zes naar school en clubjes brengen. Wat fijn is, is dat onze kinderen elkaar helpen. Ze doen dat op een heel natuurlijke manier, zonder klagen. Dat is vanaf het begin zo geweest.”

Flexibel

“We gaan als gezin flexibel met zaken om. Met samen op één kamer of alleen op een kamer bijvoorbeeld. Er zijn al een paar wisselingen geweest, maar we zorgen er steeds voor dat iedereen zich in de keuzes kan vinden. We zijn één gezin met zes kinderen, ook al lijken er twee niet heel erg op ons. Iedereen voelt hetzelfde.

Nu onze jongste zoon zeven is, hebben we ons opgegeven voor crisispleegzorg. We willen graag een kindje tussen de nul en vier jaar, want we vinden het goed als de leeftijd van een pleegkind onder de leeftijd van onze eigen kinderen ligt, zodat de problemen voor iedereen begrijpelijk zijn. Als ik over pleegzorg praat, dan praat ik over liefde en zorg en niet over materiële zaken. Want dat warme nest; dat is voor een kind het allerbelangrijkste.”

Een half jaar geleden overleed de partner van Tineke. Ze bleef achter met twee kleine kinderen van twee en vier jaar. Buiten het enorme verdriet over het verlies van haar grote liefde had ze nog een andere belangrijke zorg. Hoe kon ze haar peuter en kleuter het best door deze tijd loodsen? Daarnaast stuitte ze op allerlei problemen van praktische aard. Die problemen varieerden van het vinden van een oppas tot het inschakelen van een klusjesman. Tineke vertelt over het Familie Netwerk Beraad (FNB), dat met haar werd georganiseerd.

Spannend

“Toen de mogelijkheid voor het organiseren van een FNB werd geopperd, vond ik het heel moeilijk om me voor te stellen hoe zo’n beraad er uit zou zien. Naarmate de voorbereidingen vorderden en er meer duidelijkheid ontstond kreeg ik er meer vertrouwen in. De hulpverlener van Kenter Jeugdhulp organiseerde het FNB en deed de coördinatie. Samen keken we naar wie er bij het beraad aanwezig moesten zijn en welke zaken ik graag besproken wilde zien. Er werd een locatie gekozen en mensen uitgenodigd. Toen was het zover. Op de dag zelf vroeg iemand hoe mijn gevoel was, nu het zo over mij en mijn gezin ging. Ik zei dat ik het spannend vond, maar dat ik er ook erg naar had uitgekeken. Kortom: ik was er echt aan toe!”

Oplossingen

“De bijeenkomst was goed en warm. Ik vond het erg fijn om met mensen bij elkaar te zijn die allemaal letterlijk meedachten en spontaan taken op zich namen. Het FNB heeft daardoor tot oplossingen geleid voor problemen waar ik anders alleen voor had gestaan.”

Concrete afspraken

“De drempel om hulp te vragen aan vrienden en familie is nu – na het FNB – veel lager, omdat er concrete afspraken met elkaar zijn gemaakt over taken. Ik weet nu precies wie ik waarvoor kan bellen.

Mijn vrienden en familie waren erg enthousiast over de verhalen van alle professionele hulpverleners. Deze hulpverleners waren uitgenodigd omdat er vragen waren op het gebied van autisme en pleegzorg. Dit gaf meer inzicht bij de betrokkenen.”

Positieve ervaring

“Het Familie Netwerk Beraad is voor mij en mijn gezin, maar ook voor mijn vrienden en familie een positieve ervaring geweest. De afspraak voor volgend jaar met alle vrienden en familie uit het beraad staat al. Dan komen we allemaal weer bij elkaar.”

Enthousiaste vrienden over professionele hulpverleners

Van alle kunstvormen is muziek de meest toegankelijke. Je kan zelf altijd een ritme klappen in je handen, een melodie neuriën, of een mooie tekst erbij verzinnen.

Bij sommige liedjes kan je niet stil blijven zitten, er móet gedanst worden. Van andere liedjes word je nerveus van de stem van de zanger. Je kan meteen terug worden geslingerd in de tijd door een lied, je kan geraakt worden door een pakkende tekst, of in vervoering raken van een betoverende stem. Je jeugd, een vakantie, een persoon, een gevoel: muziek kan het allemaal tot leven roepen.

Mijn pleegdochter en ik delen de liefde voor muziek en taal. Al van jongs af aan kan zij teksten en gedichten schrijven waar veel gevoel uit spreekt. Inmiddels kan ze ook piano spelen, en eigen nummers componeren, waar ik vol verbazing en bewondering naar luister.

Spotify playlist

Op Spotify hebben we diverse playlists aangemaakt. Haar favoriet op dit moment is de kerst playlist. Zodra de langste dag is geweest, verzucht ze melancholisch dat ze verlangt naar kerst, ieder jaar weer. Alle classics kent ze uit haar hoofd. Bij ons is het niet raar om in juli kerstliedjes te horen. Want wij zetten die playlist rustig op wanneer we daar zin in hebben.

Er is ook een playlist van haar. Vanaf het moment dat ze hier kwam wonen, nu zeven jaar geleden, hebben we die gemaakt, en in de loop der jaren worden nummers toegevoegd. De Soundtrack van haar leven. Ons leven. Bij ieder lied hoort een herinnering. Of een gewoonte. Zo is het bij 'Een eigen huis' van René Froger

belangrijk om zo hard en vooral zo vals mogelijk mee te zingen. Vooral de uithaal ‘een vers kopje théééééé-éééééé’ doet het erg goed bij de burens.

‘Chain of Fools’ van Aretha Franklin staat erbij. Vreemde keus voor zo’n kleintje? Voor ons niet. In het centrum van de stad werd zeven jaar geleden een restaurant feestelijk geopend. Een live-band zong covers in een met ballonnen versierde tent. De zangeres was gruwelijk goed en er verzamelde zich een menigte. Destiny trok mij mee naar voren. Ze genoot! Haar voeten bewogen mee in het ritme, ingehouden eerst. Tot ze, aangemoedigd door de zangeres, voor het podium stond te dansen, een stralend middelpunt! Sindsdien is dit nummer een klassieker bij ons thuis.

Het Pizzalied van André van Duin
zetten we op wanneer we pizza's
bestelden... Effe wachten!

Eigen smaak

Met vriendinnetjes van de lagere school speelde ze de videoclip van Katy Perry – Roar na. ‘Uptown Funk’ bezorgde haar bewondering van een net zo muzikaal onderlegde klasgenoot, die tegen zijn vader zei dat alle kinderen in de klas Uptown Funk op z’n Hollands uitspraken, heel stom, en dat er maar één meisje was die het goed uitsprak; en dat was Destiny.

Lady Gaga, Ariane Grande, Beyoncé,
Ed Sheeran, Pink, Billy Eilish, The
Beatles...

Ze ontwikkelt haar eigen smaak.

En dat smaak los staat van emoties, dat kan ik beamen. Zo schiet ik al na vijf seconden vol bij het horen van het lied 'dochteren'. Iedere keer weer.

"Wat is ze mooi

*En wat staat de tijd haar goed
Gisteren nog zag ik haar voor het
eerst*

laq ze hier in m'n armen

Wat is ze mooi

en wat staat de tijd haar goed

*Ik knipper m'n ogen en zie hoe ze
steeds*

weer een beetje veranderd is

*Maar hoe groot ze ook mag zijn
in mijn ogen blijft ze altijd klein"*

Mijn mooie Destiny. Wat ben ik trots op jou. Maar hoe groot je ook mag zijn, in mijn ogen blijf je altijd klein.

Verhalen van veerkracht en hoop uit de wereld van pleegzorg

Engage the Village is een twee jaar durend creatief en duurzaam project om verhalen van veerkracht en hoop uit de wereld van pleegzorg en gezinshuizen vanuit vier verschillende belevingswerelden op te halen, te verwerken in creatieve producten en deze te delen met de samenleving.

Tijdens creatieve meet ups deelden eigen kinderen van pleegouders en gezinshuisouders hun verhalen met elkaar. Zij vonden herkenning en steun bij elkaar. Ze hadden vooral veel plezier! Samen met kunstenaars gingen zij aan de slag om hun verhalen te verwerken in liedjes, poëzie, theater, podcasts en beeldende kunst.

Kabeltrui is een liedje dat kunstenaar Kika Treep heeft geschreven en zingt naar aanleiding van een workshop songwriting met eigen kinderen van pleegouders en gezinshuisouders.

<https://youtu.be/rZG1kr OfWI>

"Supermooi die podcast, heb even een traantje weggepikt. Zo belangrijk voor onze zoon. Hij voelt zich echt gezien en gehoord"

Een pleegouder over haar zoon

Filmpje van, voor en door eigen kinderen van pleegouders en gezinshuisouders. Zij geven 7 tips voor eigen kinderen.

<https://youtu.be/tBJ z-mR5 A>

"Zelfs onze knorrende puber heeft er van genoten. Hij heeft ervaren dat hij niet de enige is, dat heeft hem zo geholpen"

Een gezinshuisouder over haar zoon

BREAKDOWN

Breakdown, het ongewenst, ongepland beëindigen van een plaatsing, is een situatie, waar niemand bij gebaat is. Natúúrlijk willen we dat voorkomen. Het is voor zowel pleegouders als de professional die het pleeggezin begeleidt belangrijk om vroegtijdig signalen van risico's op breakdown te herkennen en daarop te anticiperen. Maar hoe signaleer je dat de draaglast binnen een gezin groter - en zelfs onomkeerbaar - wordt? Maatwerk en timing in het zoeken naar oplossingen blijkt van groot belang met name in het grijze gebied tussen 'alles gaat goed' en 'er is geen weg meer terug'. De inzet van extra hulp of ondersteuning op het juiste moment, kan helpend zijn om breakdown te voorkomen.

Factoren die kans op breakdown vergroten

- Leeftijd: hoe ouder het pleegkind bij plaatsing, hoe groter het risico.
- Probleemgedrag: bij aanvang van plaatsing of gedurende het verblijf.
- Een moeizame samenwerking tussen ouders en pleegouders.
- Veel verplaatsingen in het verleden.
- Problemen met de plaatsing van eigen kinderen van pleegouders.

JIM (Jouw Ingebrachte Mentor) draagt bij aan het voorkomen van breakdown

“Door JIM preventief in pleegzorg in te zetten, voorkomen we dat sommige plaatsingen stuk lopen”, stelt Arvid Knegt, ambulant jeugdhulpverlener bij Enver. “JIM komt uit het netwerk van de pleegjongere en is van nature betrokken, ook als hulpverlening eindigt of wegvalt.” Nou, Arvid, stel ons eens voor aan JIM! “JIM, Jouw Ingebrachte Mentor, is een vertrouwenspersoon die een

jongere zelf kiest. Wie dit is, verschilt, maar het is vrijwel altijd iemand uit het bestaande netwerk; iemand bij wie hij/zij zich goed voelt, die hij/zij vertrouwt, met wie de jongere van nature een band heeft”, legt Arvid uit. “Meer dan de helft van de JIMs heeft een familierelatie tot de jongere. Een tante, broer of nicht: de band, de geschiedenis, is er. Je hoeft je tante niet uit te leggen hoe jouw moeder reageert, toch? Bij oudere jongeren zie je dat JIM ook van buiten de familie komt, simpelweg omdat je kringetje groeit als je ouder wordt. Je kweekt dan banden met personen buiten je familie.”

Lees verder

www.continuiteitpleegzorg.nl/actieonderzoek/thema-breakdown/?fbclid=IwAR1SXP-ElcwSDqW75wo-neHGFyWsme9YLDI9eZvx_2-w-Upsoes8VwAn0vo

JIM als alternatief voor uithuisplaatsing

www.youtube.com/watch?v=J9lcpPjI6gU

EIGEN KINDEREN VAN PLEEGOUDERS: GEEN VERGETEN GROEP

VIDEO'S VAN HET NJI EN NVP

Of een pleegzorgplaatsing slaagt, is voor een belangrijk deel afhankelijk van de eigen kinderen van pleegouders. Maar voor hun rol en behoeften is niet altijd voldoende aandacht bij professionals en pleegouders. Het Nederlands Jeugdinstituut en de Nederlandse Vereniging voor Pleeggezinnen hebben drie video's gemaakt waarin eigen kinderen van pleegouders vertellen over hun ervaringen met pleegzorg. Ook is kennis verzameld over wat er nodig is om eigen kinderen goed te ondersteunen.

In drie video's vertellen elf kinderen van pleegouders over hun ervaringen met pleegzorg: wat er veranderde toen ze een pleegbroer of -zus kregen, hoe ze omgaan met hun pleegbroer of -zus en welke onderwerpen opluchten als je ze bespreekt. Ook geven ze tips voor anderen.

Kennis over eigen kinderen

Naast de video's is er kennis en praktische informatie verzameld voor pleegouders en professionals. De inzichten zijn ook verwerkt in de methodiekhandleiding Pleegzorg begeleiden is een vak, zodat pleegzorgprofessionals deze kennis kunnen toepassen in de praktijk.

In het project Eigen kinderen van pleegouders: een vergeten groep!? is samengewerkt met kinderen van pleegouders, pleegouders en professionals in de pleegzorg. Met hen is in kaart gebracht welke informatie er is, op welke manier kinderen van pleegouders ondersteund worden en hoe deze ondersteuning kan verbeteren. Het project is mogelijk gemaakt door Stichting Kinderpostzegels Nederland.

Meer informatie

- NJi-dossier Pleegzorg: [Begeleiding van en video's voor eigen kinderen](#)
- NJi-dossier Pleegzorg: [Initiatieven voor eigen kinderen](#)
- Literatuurstudie [Eigen kinderen van pleegouders](#)
- Methodiekhandleiding [Pleegzorg begeleiden is een vak!](#)

www.nji.nl/nl/Actueel/Nieuws-van-het-NJi/Eigen-kinderen-van-pleegouders-geen-vergeten-groep

Bron: Nederlands Jeugdinstituut; Nederlandse Vereniging voor Pleeggezinnen

Pleegouder Dina is sinds het begin van de lancering van het nieuwe pleegzorg.nl lid van de community. Zij is enthousiast over het platform en de mogelijkheden die het biedt. Hieronder lees je waarom:

Dina, hoe helpt pleegzorg.nl jou als pleegouder?

Ik ben ontzettend blij dat er nu veel actuele informatie beschikbaar is op één plek. En dat er via pleegzorg.nl online cursussen gevolgd kunnen worden.

Er was te weinig informatie voor pleegouders. De informatie die wel gegeven werd, was vaak verouderd of versnipperd vindbaar. Voor extra cursussen moest ik lang reizen, omdat het aanbod in mijn woonplaats niet voldoende was. Daarom heb ik jaren terug samen met anderen een netwerk voor pleegouders opgericht. Pleegzorg.nl is een mooie aanvulling hierop.

Een belangrijk onderdeel van pleegzorg.nl is de community. Jij bent er moderator én zelf ook actief. Wat zijn je ervaringen?

Ik geniet van de interactie tussen pleegouders in de community en leer veel van de gesprekken. Deze gaan bijvoorbeeld over hoe om te gaan met terugplaatsing naar biologische ouders en wat te doen als je pleegkind 18 is en op zichzelf gaat wonen. Maar ook over de onzekerheden van pleegouders en hoe daarmee om te gaan, en emoties die ontstaan bij netwerkplaatsing.

In de community bieden pleegouders andere pleegouders hulp met hun kennis en ervaring. Ik zie dat pleegouders hun verhaal kwijt willen. Ook willen ze feedback krijgen van pleegouders die mogelijk hetzelfde of soortgelijke situaties ervaren of hebben meegemaakt. Dit geeft over het algemeen rust en erkenning.

Wat wil je zeggen tegen pleegouders die nog geen toegang hebben aangevraagd tot de community?

Ik wil ze aanmoedigen om zich aan te melden. Je leert veel van de gesprekken die er gevoerd worden. Deel je verhalen vooral, want andere pleeggezinnen kunnen hier enorm mee geholpen zijn.

Wil je ook in contact komen met andere pleegouders?

Vraag dan een account aan op pleegzorg.nl en vraag daarna toegang aan voor de community.

www.pleegzorg.nl/community

NIEUW ONDERZOEK GEEFT KINDEREN MET PSYCHISCHE PROBLEMEN IN HET ONDERWIJS HOOP

Een beter klimaat in de klas en een goede relatie met de leerkracht draagt bij aan minder externaliserende problemen (agressie, druk doen) en internaliserende problemen (laag zelfbeeld, depressie, wanhoop, angst). Nieuw Italiaans onderzoek laat zien dat hoop daarbij een belangrijke rol speelt.⁽¹⁾

Psychische problemen in het onderwijs

In Nederland gaan ongeveer 33.000 kinderen met ernstige handicaps, internaliserende en externaliserende problemen naar het specialistisch onderwijs. Volgens Marc Dullaert, tot voor kort voorzitter van de G4 motorgroep passend onderwijs), telt Nederland daarnaast ook nog eens circa 15.000 thuiszitters. Internaliserende en externaliserende problemen zijn voor de leerkracht vaak moeilijk te hanteren in de praktijk en hangen ook samen met motivatie en gedrag van de leerling.⁽²⁾ Veel leerlingen worden dan ook van school naar school gestuurd, vallen dan uit of komen in het specialistisch onderwijs in een crisis terecht.

Onderzoek

Aan de Hogeschool Leiden deden we in 2016 samen met de Universiteit van Amsterdam onderzoek naar scholen voor speciaal onderwijs in Amsterdam-West en Amsterdam Zuid-Oost. We zagen dat een beter klassenklimaat samenhangt met minder criminele cognities, minder afwijzing van de maatschappij en minder radicalisering.⁽³⁾

Marjorie Beld promoveerde in 2019 op onderzoek naar het klassen-klimaat in het specialistisch (voorheen speciaal) onderwijs.⁽⁴⁾ In haar proefschrift liet ze zien dat een beter klimaat in de klas, dat in belangrijke mate samenhangt met de relatie met de leerkracht, een verband had met een vermindering van externalise-

rende gedragsproblemen van leerlingen én een verbetering van hun zelfwaardering.

De Italiaanse onderzoekers Lin, Fabris en Longobardi vonden in nieuw onderzoek ook die relaties weer terug. De relatie met de leerkracht hing in hoge mate samen met externaliserende en internaliserende problemen. En die twee hingen in hoge mate met elkaar samen, wat laat zien dat in externaliserend gedrag vaak ook internaliserend gedrag schuilgaat.⁽⁵⁾ Tot zover niets nieuws.

Maar bijzonder aan dit onderzoek was dat aangetoond kon worden dat een positieve leerkracht-leerling-relatie kinderen weer hoop kon geven dat het goed met hen zou komen. In een zee van negatieve jeugdervaringen kunnen ze schuilen op school.

Praktische tips voor leerkrachten

Wanneer leerlingen ongemotiveerd lijken of boos zijn is het verleidelijk

om in de tegenoverdracht te schieten en de leerling negatief te bejegenen. Sommige leerlingen lokken dat zelfs uit omdat ze op die manier in hun negatieve zelfbeeld worden bevestigd ('zie je wel, iedereen vindt mij toch stom'). De kunst is om te leren luisteren zonder te oordelen (onderdeel van de presentiebenadering) en er zodoende voor die leerling te zijn.

Ga niet trekken of dominant overstructureren wat je wilt bereiken⁽⁶⁾, want gras groeit niet door eraan te trekken. Wat wel werkt is samen doen, uitleg geven en motivatie versterken door hoop te geven. Dit zijn belangrijke psychologische basisbehoeften van de Zelfdeterminatietheorie: verbondenheid, competentie en autonomie.⁽⁷⁾

Hoop

Hoop en zingeving zijn in belangrijke mate met elkaar verbonden.⁽⁸⁾ In 1947 schreef de Duitse filosoof Ernst Bloch al hierover in zijn boek 'Kleine Tagträume: "het komt erop aan te leren hopen." Een belangrijk onderdeel van het onderwijs is kinderen met een negatief zelfbeeld weer hoop geven op de ontwikkeling van een normaal leven. En daar kan de leerkracht bij helpen.

Stabilisatie pleegzorg in 2020

In 2020 hebben 17.312 pleeggezinnen zich ingezet voor de opvang van 23.093 jeugdigen. Op 31 december 2020 woonden 19.097 jeugdigen bij pleegouders.

Deze cijfers zijn vergelijkbaar met vorig jaar. Het aantal jeugdigen dat wacht op een plaatsing bij pleegouders is met 10% afgenomen al blijft met name het aantal jeugdigen dat wacht op deeltijdpleegzorg aanhoudend hoog. Deze cijfers komen uit de Factsheet Pleegzorg 2020 van Pleegzorg Nederland, onderdeel van de brancheorganisatie Jeugdzorg Nederland.

Kansen deeltijdpleegzorg onvoldoende benut

Ondanks de afname van de wachtlijst, wachtten op 31 december 2020 nog 869 jeugdigen op pleegzorg. Ongeveer de helft van de jeugdigen die wachtten is aangemeld voor deeltijdpleegzorg, meestal voor de weekeinden.

John Goessens, voorzitter Landelijk Overleg Pleegzorg-aanbieders: 'Weekendpleegzorg is bij uitstek geschikt om ouders te ondersteunen en te borgen dat een jeugdige thuis kan blijven wonen. Met de transformatie van de jeugdhulp komt deeltijdpleegzorg sneller in beeld, maar het financiële fundament hiervoor is in veel regio's zwak. Het tarief dat gemeenten betalen voor deeltijdpleegzorg schiet tekort als het gaat om zaken als de werving van pleegouders of de begeleiding van de ouders en de pleegouders.'

Onlinebijeenkomsten voorzien in behoefte aspirant pleegouders

In 2020 hebben 9.464 mensen informatie over pleegzorg aangevraagd en zijn 2.647 nieuwe pleegouders geaccepteerd. Er is sprake van een lichte afname van het aantal nieuwe pleegouders. Door de coronamaatregelen, waaronder de lockdown, konden een groot deel van het jaar geen fysieke informatie- en voorbereidingsbijeenkomsten worden aangeboden.

John Goessens: 'Alle activiteiten voor de werving, voorbereiding en screening van aspirant pleegouders kwamen in maart vorig jaar stil te liggen waardoor we onze werkwijze moesten aanpassen. Dat heeft tijd gekost. In de loop van 2020 zijn we gestart met onlinebijeenkomsten voor aspirant pleegouders. Die worden goed bezocht en sluiten aan bij de behoeften en vragen van aspirant pleegouders. Hierin hebben we veel geleerd en de online-bijeenkomsten zullen zeker deel uit blijven maken van de werving en voorbereiding van nieuwe pleegouders.'

Lees verder:

De factsheet pleegzorg staat op de site van Jeugdzorg Nederland: www.jeugdzorgnederland.nl/wp-content/uploads/2021/06/Factsheet-pleegzorg-2020-DEF.pdf

- Pleegouders veel moeten regelen voordat ze een pleegkind mee nemen op **vakantie**? Bekijk het artikel op pleegzorg.nl: www.pleegzorg.nl/bibliotheek/33-leven-als-pleeggezin/9-praktische-zaken/110-pleeg-kind-mee-op-vakantie
- **De film La Dea Fortuna** over pleegzorg gaat? Alessandro en Arturo zijn al meer dan vijftien jaar samen. De passie is uit de relatie geraakt en ze praten zelfs over uit elkaar gaan. Dan op een dag staat hun vriendin Annamaria voor de deur. Ze moet een paar dagen naar het ziekenhuis en vraagt of ze op haar kinderen willen passen. De komst van de twee verstoort hun dagelijkse ritme, maar de verantwoordelijkheid voor de twee kinderen zorgt ook voor een onverwachte wending in hun leven. **Cast & Crew:** Stefano Accorsi, Silvia Ranfagni, Gianni Romoli; **Regie:** Ferzan Özpetek

- **I Don't Wanna Dance** een waargebeurd verhaal is, verteld en gespeeld door de jongen die het zelf maakte. Na twee jaar bij hun tante gewoond te hebben worden de vijftienjarige Joey en zijn jongere broertje tot hun grote vreugde teruggeplaatst bij hun moeder. Aanvankelijk gaat alles goed: het huis is opgeruimd, de koelkast gevuld, Daphne heeft werk en Joey vindt zijn draai. Het belooft een mooie zomer te worden. Maar het gezinsgeluk komt al snel onder druk te staan wanneer Daphne terugvalt in haar oude patronen. Joey zet alles op alles om jeugdzorg buiten de deur te houden, maar hoe lang houdt hij deze destructieve dans met zijn moeder nog vol, ten koste van zijn eigen geluk? www.pathe.nl/film/25649/i-dont-wanna-dance www.filmkrant.nl/recensies/i-dont-wanna-dance

- **Het Concertgebouw een nieuwe podcast voor kinderen heeft ontwikkeld: Mijn Instrument**

Duik in de muziek Podcast

Weet jij al welk instrument je zou willen spelen? In de podcastreeks Mijn Instrument - op het kanaal Het Concertgebouw voor kinderen - vertellen kinderen over hun muziekinstrument en waarom ze juist dit instrument spelen. Ook hoor je hoe elk instrument kan klinken in bekende en minder bekende muziekstukken. De eerste aflevering verschijnt op 20 mei, en elke twee weken verschijnt een nieuwe aflevering.

De muziek uit de podcast kun je luisteren in Spotify: open.spotify.com/playlist/4ljKFMkqpLOAG7nGZ0iqCd?si=007918afb5ff415d&nd=1.

WIST U DAT...

- **De Tweede Kamer op zoek is naar de Ernst Kuipers van de landelijke jeugdzorg?** De Tweede Kamer maakt zich grote zorgen over de acute problematiek in de jeugdzorg. Dat bleek 22 juni tijdens een commissiedebat over jeugdzorg en kindermishandeling. Staatssecretaris Blokhuis kreeg kritiek, omdat hij voor de oplossing van acute problemen wel erg vaak verwees naar de nog op te stellen hervormingsagenda. De Kamer reageerde met ongeloof op het verwijt van minister Dekker dat hij verrast werd door de cliëntenstop van Jeugdbescherming Brabant. De Kamer heeft bovendien behoefte aan landelijke regie: 'Waar is de Ernst Kuipers van de landelijke jeugdzorg?'

Lees verder:

www.jeugdzorgnederland.nl/actueel/tweede-kamer-wie-is-de-ernst-kuipers-van-de-landelijke-jeugdzorg/

Klik [hier](#) voor de brief die de gezamenlijke jeugdbranches voor dit debat verstuurd.

Klik [hier](#) voor het artikel dat Binnenlands Bestuur schreef over het Kamerdebat van 22 juni 2021

- **De 10 belangrijkste aanbevelingen van Denktank De Jeugdsprong zijn:**

Zet hulpverleners, (pleeg)ouders en jeugd aan het roer in Jeugdzorg

Draai het huidige jeugdzorgstelsel om en zet de jeugdhulpverleners, ouders, kinderen en jongeren zelf zoveel mogelijk aan het roer. Daarnaast moet het Rijk de betaling van de (hoog)specialistische jeugdzorg voor rekening nemen.

Dit zijn twee van de tien aanbevelingen die de Denktank De Jeugdsprong presenteert in zijn advies voor een beter jeugdzorgstelsel.

Hulpvraag kind moet uitgangspunt zijn

'En dat is ook niet raar', zegt Maaïke van der Aar, bestuurder FNV Jeugdzorg, 'want de expertise hebben zij zelf niet in huis. Jaarlijks vloeien miljoenen euro's weg, omdat gemeenten visieloos inkooptrajecten ingaan. Ze stellen zich op als manager en inkoper met de focus op kostenbesparing en de nodige politieke overwegingen. Terwijl juist de hulpvraag van de kinderen het uitgangspunt zou moeten zijn.'

Lees verder:

www.fnv.nl/nieuwsbericht/sectornieuws/zorg-welzijn/2021/05/zet-hulpverleners-ouders-en-jeugd-aan-het-roer-in

- **Pleegzorg Nederland in de week van de pleegzorg het hele land op groen wil zetten?** Het idee is dat alle kinderen gelijke kansen krijgen en dat iedereen zo thuis mogelijk op moet kunnen groeien. In de factsheets van 2020 kunt u lezen dat nog veel kinderen wachten op een geschikte plek in een (deeltijd)pleeggezin. Voor deze kinderen staat het licht nog op **rood**.

Tijdens de week van de pleegzorg hopen we dat de Nederlanders zich laten zien en dat meer aspirant pleegouders zich aanmelden om het licht voor een pleegkind op **groen** te zetten.

Wilt u ambassadeur worden, heeft u ideeën en kunt u bijvoorbeeld een gebouw in het groene licht zetten, neem dan contact op en laat het ons weten.

Als broers en zussen / samen opgroeien in een adoptie- of pleeggezin

Femmie Juffer, Lindy Popma, Monique Steentstra. Fotografie: Lilian van Rooij

Nieuw boek over broers en zussen in adoptie- en pleeggezinnen

Hoe is het om als broers en zussen op te groeien in een adoptiegezin, pleeggezin of gezinshuis? In het nieuwe boek 'Als broers en zussen' vertellen vierentwintig jongeren in de leeftijd van veertien tot twintig jaar in twaalf dubbelinterviews over hun ervaringen. De verhalen en fotoportretten geven een inkijkje in hun onderlinge verbondenheid. Er is speciale aandacht voor de biologisch eigen kinderen in een adoptie- of pleeggezin. Femmie Juffer, emeritus hoogleraar adoptie en pleegzorg, schreef een inhoudelijk hoofdstuk voor het boek.

Adoptie- en pleegkinderen die als broers en zussen opgroeien, krijgen vaak de vraag: 'Zijn jullie échte broers en zussen?' Daarmee wordt in feite gevraagd of ze een bloedband delen. Maikel, een van de geadopteerde jongeren, zegt in zijn verhaal dat dit de vraag oproept: 'Wat maakt dat je broers bent?' Dat is inderdaad een belangrijke vraag. Ben je alleen broers en zussen als je biologisch verwant bent?

Verwant

De meeste jongeren in dit boek vertellen dat ze hun broers en zussen als echte broers en zussen zien, ook als ze geen biologische band hebben. Met andere woorden, je kunt broers en zussen van elkaar zijn, terwijl je niet uit dezelfde ouders geboren bent. Je bent broers en zussen geworden, omdat je met elkaar opgroeit en opgevoed wordt door dezelfde adoptie- of pleegouders. Je kunt je verwant voelen, terwijl je niet biologisch verwant bent.

'Biologisch gezien kunnen Maikel en ik geen broers zijn, qua gevoel wel.'
- Shen (17), geadopteerde

Wegwijs

Biologisch eigen kinderen van adoptie- en pleegouders worden nauwelijks gezien of erkend in het adoptie- of pleegzorgproces. Wetenschappelijk onderzoek en de verhalen in dit boek laten zien dat hun inbreng juist erg belangrijk is. Biologisch eigen kinderen kunnen bijvoorbeeld een nieuw kind in het adoptie- of pleeggezin wegwijs maken. Ze voelen zich gehoord als er naar hun mening of zorgen wordt geluisterd.

'Ik ben er altijd trots op geweest dat mijn vader en moeder pleegouders zijn en wilde graag helpen.' - Louise (19), biologisch eigen kind in een pleeggezin
'In het begin was Sandra een beetje "mijn kleine zusje". Ik was bezorgd over haar en wilde dat het hier thuis goed bleef gaan.' - Dalyshia (16), biologisch eigen kind in een netwerkpleeggezin

Unieke relatie

Adoptie- en pleegouders willen graag dat de kinderen in hun gezin een goede band met elkaar opbouwen tijdens hun jeugd. Vanuit wetenschappelijk onderzoek en de praktijk is bekend dat de broer-zusrelatie een unieke relatie is. Dat geldt ook voor broers en zussen in adoptie- en pleeggezinnen. Broers

'Als iemand aan mij vraagt waar ik in het weekend ben geweest, zeg ik altijd: "bij mijn broer." Ik zie Koen ook echt als een broer.'

- Jadrickson, 16, pleegkind in een weekendpleeggezin

'Yu Lin is echt mijn zus,

ik zie haar als zus

- slash - vriendin.'

- An Mei (20), geadopteerde

en zussen spelen samen, meten zich met elkaar en kunnen elkaar hulp en steun bieden. Het is een waardevolle en langdurige band, een band voor het leven.

De verhalen in dit boek laten zien dat je broers en zussen kunt zijn, maar ook broers en zussen kunt worden. De jongeren geven met hun persoonlijke verhalen een stem aan al die adoptie- en pleegkinderen die vergelijkbare ervaringen hebben.

Over het boek

Als broers en zussen - Samen opgroeien in een adoptie- of pleeggezin (2021) door Femmie Juffer, Lindy Popma en Monique Steenstra, fotografie: Lilian van Rooij. Uitgegeven door DATO-Lecturis.

'Als broers en zussen' verschijnt in samenwerking met de Nederlandse Vereniging voor Pleeggezinnen en met steun van Stichting Kinderpostzegels Nederland en Fonds Cloeck van het Oranje Fonds.

Het boek kan voor €15,00 (zonder verzendkosten) besteld worden bij uitgeverij Lecturis: <https://lecturis.nl/product/als-broers-en-zussen/>

Femmie Juffer, Lindy Popma en Monique Steenstra waren verantwoordelijk voor de samenstelling en redactie van '18 x 18. Pleegkinderen op de drempel', uitgegeven door Lecturis. Daarna maakten de auteurs samen met fotograaf Lilian van Rooij 'Dit huis is een thuis. Opgroeien in een multicultureel adoptie- of pleeggezin', dat eveneens verscheen bij DATO-Lecturis.

De geheime tuin

Frances Hodgson Burnett

Uitgever: Rainbow

Aantal pagina's: 219

Verschijningsdatum: 2016

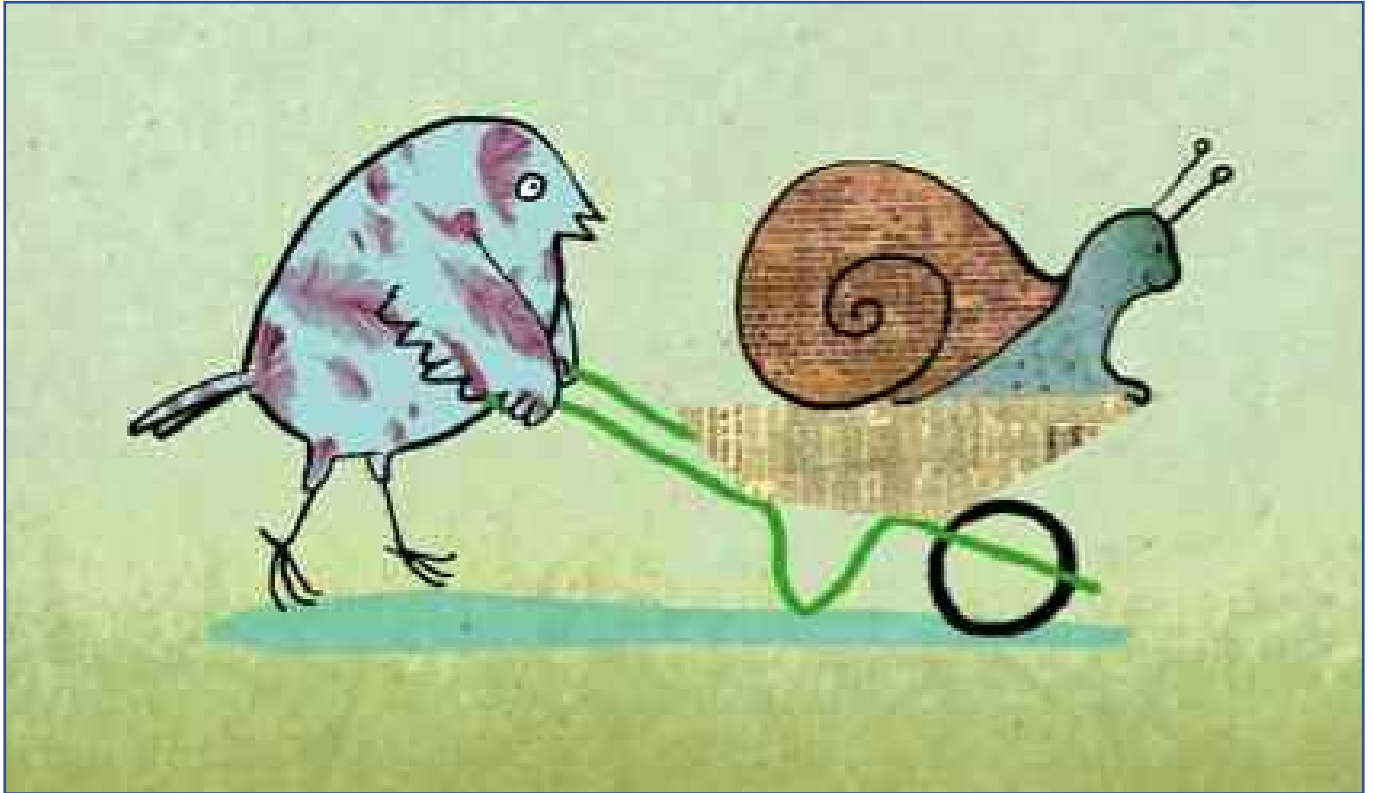
ISBN: 9789041711977

De verwende Mary verhuist na de dood van haar ouders vanuit India naar het huis van haar rijke oom in Engeland. Ze wordt aan haar lot overgelaten en doolt uit verveling door tuin. Op een dag hoort ze dat er nog een tweede, geheime tuin is waarvan de deur gesloten en de sleutel verdwenen is. Mary is nieuwsgierig en gaat op onderzoek. Er blijken veel meer geheimen in het grote huis...

Tonke Dragt over De geheime tuin:

'Verrukkelijk boek – mijn lievelingsboek. De geheime tuin heeft alles: het is geheimzinnig, spannend en betoverend mooi! Een boek dat ieder kind gelezen moet hebben.'

The Secret Garden van Frances Hodgson Burnett verscheen voor het eerst in 1911. Meer dan honderd jaar later is het verhaal over het stugge, egoïstische weesmeisje Mary dat een verboden, verwaarloosde tuin weer tot bloei weet te brengen – en daarmee zichzelf – nog altijd betoverend voor jong en oud. Prachtige vertelling waarin de parallellen tussen natuur, vriendschap en verbeelding onopvallend lijken, maar magisch zijn.

Tot ik het gewend ben

Mus loopt door het bos.

Daar zit Slak op een tak. Slak is verhuisd. Sinds kort woont ze in een nieuw huisje in het bos.

‘Hoi Slak, wat ben je aan het doen?’ vraagt Mus.

‘Hoi Mus. Ik ben aan het wachten tot ik gewend ben,’ zegt Slak.

‘Wennen? Hoe moet dat?’

‘Dat weet ik juist niet zo goed,’ zegt Slak. ‘Alles is anders voor mij. Ik ken niemand, het ruikt hier anders en het eten is anders. Ik wil dat alles normaal wordt.’

‘Ik denk dat het niet hetzelfde normaal wordt als daar,’ zegt Mus.

‘Nooit meer?’

‘Nooit meer. Dit hier wordt je nieuwe normaal.’

Slak en Mus zeggen een tijdje niets.

‘Wanneer is iets het nieuwe normaal?’ vraagt Slak. ‘Ik wacht al even, maar het is nog allemaal vreemd.’

‘Door het vaak te doen, denk ik,’ zegt Mus. ‘Gewoon alles.’

‘Daar zit hem het probleem,’ zegt Slak. ‘Ik weet de weg hier niet goed. En ik ben nogal langzaam.

Dus ik kan dingen niet zo vaak doen. Zo duurt het heel lang voor het normaal is.’

‘Ik help je!’ zegt Mus. ‘Klim in mijn kruiwagen.’

Dat duurt even, maar als Slak eenmaal zit, rennen ze de rest van de middag door het bos.

Ze drinken koffie bij Vos, eten nootjes bij Eekhoorn en praten met Zwaluw en Duif.

En dat daarna allemaal nog een keer. En nog een keer.

‘En?’ vraagt Mus aan het eind van de dag. ‘Ben je al een beetje gewend?’

‘Alles heb ik nu zeven keer gedaan,’ zegt Slak. ‘Het is helemaal normaal geworden. Dank je wel Mus.’

Beeld en tekst: Iris Boter, schrijver en illustrator (zie www.irisboter.nl).

PETER (11) ZOEKT EEN PLEEGGEZIN WAAR HIJ RENNEND EN VLEGEND KAN OPGROEIEN

Open
JE
wereld
.NU

BEN JIJ DE PLEEGOUDEUR DIE WIJ ZOEKEN? WWW.KENTERJEUGDHULP.NL

Wij zoeken een mooi gezin voor Peter!

Peter (11) is een ondernemende jongen die de hele dag wil spelen. Hij moet bewegen, rennen en vliegen en is voor heel veel activiteiten te porren!

Peter woont momenteel op een leefgroep. Hij leert daar steeds beter met zijn onrust en impulsiviteit om te gaan. Ook zijn therapie helpt hem goed.

We willen graag dat Peter over een aantal maandjes weer in een gezin gaat wonen. Gewoon, normaal, liefdevol, net zoals alle andere kinderen. En we weten ook dat hij dat kan!

Voor Peter zoeken we gezin, dat hem kan helpen zijn hoofdje en de wereld om hem heen overzichtelijk te maken. Met rust, humor en duidelijkheid kan je als gezin een hoop plezier beleven aan deze vrolijke stuiterbal. Zo'n gezin woont in in de regio Haarlem, IJmond en

Castricum en Uitgeest, en heeft bij voorkeur oudere of geen kinderen. En als het gezin een hond heeft, dan is Peter al helemaal blij!

Vanuit Kenter zal deze plaatsing vallen onder 'project-gezinnen'. Dit is een vorm van pleegzorg waarbij de pleegouders deels in dienst komen van Kenter en er intensieve begeleiding geboden wordt.

Bent u of kent u een gezin dat Peter met liefde en aandacht vooruit wilt helpen in zijn leven, belt u ons dan voor informatie. Wij gaan graag met u geheel vrijblijvend in gesprek!

Cindy (06 24 98 90 56, cindyboonstra@kenterjeugdhulp.nl)

Rianne (06 24 97 12 47, riannevanhijstee@kenterjeugdhulp.nl)

Bel of mail ons, óf kijk voor meer informatie over Peter of over pleegzorg op: www.kenterjeugdhulp.nl

De naam en foto van Peter zijn gefingeerd.

kenter
JEUGDHULP

Middenduinerweg 44
2071 AN Santpoort-Noord

T 088 243 43 43
I www.kenterjeugdhulp.nl